

TIVOLI

Tordy Géza úr részére

Budapest

Nagymező utca 8.

1 0 6 5

Kedves Tordy Géza úr!

Tegnap este láttam az Ön rendezésében a Lola Blau c. előadást.

Soha életemben nem tettem ilyet, mert nem értek hozzá, én vagyok: csak a NÉZŐ.

Most azonban annyira bánt – a rendszerszervezői lelkemet bántja – a zongorakísérő megoldatlan helyzete a darabban, hogy nem bírtam ellenállni a gondolatnak, hogy ezt Önnel is közöljem. Az előadás jó, az Udvaros Dorottya szép is, jó is, ami játékában hiba az a rendezői utasítás hiánya, ez pedig a zongorakísérő szerepének másképpen való megoldásával megoldható lenne, azaz U.D. nem tudja, hogy **merre játsszon.**

Miért sompolyog be a zongorához, mármint a zongorakísérő?

Miért kerül hirtelen a színpadra, mármint a zongorakísérő?

Miért nincs megoldva, hogy hogyan kerül vissza a zongorához, mármint a zongorakísérő?

Miért jelenik meg egyáltalán valóságosan, mármint a zongorakísérő, ha a többi szereplő nem valóságos?

Megoldás, mi lenne ha:

Lola Blau megérkezik a régi öltözőjébe, lepakol, leltároz, stb. stb. és mielőtt az első dalára fakadna.....

Beront a zongorakísérő (ugyanazon az ajtón, ahol a Lola Blau érkezik, mert nyilván valaki csak tudja, a színházban, hogy megérkezett a régi sztár.)

Ekkor van az üdvözlési jelenet, ami egyébként is szerepel a darabban, a zongorakísérőnek, természetesen, nem kell megszólalnia.

Kérdőn néz a Lolára?

Lola Blau egy határozott mozdulattal a zongorához rendeli a zongorakísérőt, aki elfoglalja helyét a hangszernél, értelmet nyer a valóságos megjelenése és innentől kezdve minden rendben van.

Lola Blau neki játssza el a történetét.

A színpadi megoldás erre lehetőséget ad, megvan a játszás iránya, ezt az irányt minden néző jól tudja követni és nem kell a zongorakísérőnek többé értelmetlenül sompolyognia se be, se fel a színpadra, se onnan le.

Szóval még nincs késő, egy próbával be lehet illeszteni ezt a kis változást.

Távol áll tőlem még a szándéka is, hogy megbántsam Önt, vagy beledumáljak a munkájába csak annyira bánt..... Lásd: fent, szóval bocsánat.

Tisztelettel üdvözli Önt

Budapest, 1998. november 13.

Kárpáti Imréné
1011 Budapest, Szalag utca 9.